

Μία παράστασης demie-saison.

Τὴν ἐσπέραν τῆς Τετάρτης παρέστημεν καὶ ἡμεῖς ἐν τῷ χειμερινῷ θεάτρῳ διὰ τὰ θαυμάσιον, ἂν ὄχι τὰς παραστάσεις, τοῦλάχιστον τὰ σώματα τῆς Γαλλο-Ἀμερικανικῆς ἐταιρίας. Ἡ πλατεῖα κατελήφθη ὅπωςδήποτε τὰ χόσματα τῶν ἀξιωματικῶν ἀνεπλήρουν οἱ νέοι φαρμακοποιοὶ ἐπιστρατοὶ καὶ τὰ χόσματα τῆς νεολαίας οἱ θεατρικοὶ ἐπιχειρηματίαι, Τσόχας, Βιθυνὸς καὶ εἰς τὴν δὴν ὑπαστυνόμοι μετὰ τῶν κλητῶν. Ἐν τοῖς θεωρείοις κατ' εὐτυχίαν καὶ παρήγορον σύμπτωσιν εὐρέθησαν τέσσαρες ἢ πέντε καλὰ οἰκογένειαι καὶ τινὰ ζεύγη λαμπρῶν ὀφθαλμῶν, οἵτινες διεσκέδαζον τὴν ἀνίαν τῶν διακοπῶν καὶ συχνάκις τῶν παραστάσεων· ὧς σεῖς, μέλανες ὀφθαλμοὶ μετὰ τῶν ἀθανάτων ἐκείνων ὀφρύων, πῶς νὰ σὰς ὑμνήσω χωρὶς νὰ μελανωθῇ ἡ καρδίᾳ μου; Ἀλλὰ τὰ λοιπὰ τῶν θεωριῶν κατέλαβον πάσης ἐποχῆς φυλαί. Ἡ κυρία Μίμαινα ἡκτινοβόλει ἀπὸ τοῦ μεσέου θεωρείου τῆς δευτέρας σειρᾶς, μία παραμύθια μετὰ τοῦ μικροῦ τῆς περιεργάζοντο τοὺς θεατὰς ἀπὸ τινος ἄλλου θεωρείου καὶ ἐν ἄλλῳ τινὶ θεωρίῳ πρὸς τὴν εἴσοδον ἤμασσαν δέκα ἢ δώδεκα φέσια πεχλενδάντιδων, ὧν τὴν εἰς Ἀθήνας ἀφίξιν ἀπὸ πρωτὰς εἶχεν ἀναγγεῖλαι ἡ *Ἐφημερίς*. Ὁ κ. Γρίβας δὲν ἦτο ἀπὸν, ἀντιπροσωπεύων πάντας τοὺς πολιτικούς, καὶ εἰς τὴν δὴν γραμματεῖς τῆς γαλλικῆς πρεσβείας ἐξεπροσώπουν τὴν διπλωματίαν.

Μὲ τοιαύτας παρασκευὰς καὶ προμηθείας περιεμένονμεν νὰ ἴδωμεν τὰ ἀρρενωπά σώματα τῆς μίς Ὀλεΐκα καὶ μίς Νιαγάρα· ἀλλὰ μετὰ πολυχρόνιον ἀγωνίαν ἤρθη τὸ παραπέτασμα καὶ βλέπομεν ἐξαίφνης ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἡμίγυμνον τινὰ Ἡρακλῆν, παρῳδιᾶν Ἡρακλέους, μὲ ἐν χαρτόνιον εἰς τὴν δεξιάν, ἐφ' οὗ ἀναγινώσκετο 25 χιλιόγραμμα καὶ μετὰ τινὰ σιδηρὰ βάρη ἐρριμένα ἐπὶ τῆς σκηνῆς. Εἰς τὴν θέαν ἀρσενικοῦ Ἡρακλέους ἀντὶ θηλυκοῦ, ἡμεῖς οἱ ἄνδρες ἐφρυδάμεν, ἀλλὰ τῶν Κυριῶν θυμὸς ἐν στήθεσι πάταξε· ἐχάμηλωσαν ὀλίγον τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐνώπιον τῆς ὀχληρᾶς δηθέν θέας καὶ ἐκράτησαν τὴν ἀναπνοήν των διὰ τὰ φανῶσιν ὅτι ἐρυθριῶσιν. Ὁ Ἡρακλῆς, συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τινος γαντοφόρου Ἰολάου, ἀφώνου, ἤρξατο τὰς κοινοτάτας ἀσκήσεις του, τὰς ὁποίας αἱ Κυρίαι δύνανται νὰ ἴδωσιν, ἂν θέλωσι, πορευόμεναι εἰς τὸ γυμναστήριον. Τὸ μόνον περιεργον καὶ πῶς ἡράκλειον κατόρθωμα τοῦ Ἡρακλέους, ἦτο ὅτι ἐκράτει διὰ τῶν ὀδόντων δέρμα προσδεδεμένον εἰς ἐλαφρόν τι βαρέλιον στηριζόμενον ἐπὶ τῆς γαστρὸς του, ἐν ᾧ δύο τρεῖς καὶ τέσσαρες λουστροὶ ἐκάθησαν ἐπὶ τοῦ βαρελίου συμπλεκόμενοι πρὸς ἀλλήλους οὐχὶ εὐσχήμως.

Μετὰ τὸν πρῶτον ἱππότην παρουσιάσθη δεύτερος—ἱππότης καὶ αὐτὸς—παγοδόμος κατὰ τὸ πρόγραμμα, ἀλλὰ φέρων ὑπὸ τὰς πτέρνας ὑποδήματα μετὰ τροχιλέας, δυνάμει τῆς ὁποίας διέγραφε κύκλους ἐπὶ τῆς σκηνῆς πίπτων καὶ ἀνιστάμενος μετ' εὐκολίας ὄντως ἱπποτικῆς.

Μόλις ἐν τῇ τρίτῃ πράξει εἶδομεν τέλος μαστοὺς καὶ γλουτοὺς καὶ ἀνεκυφίσθημεν ὀλίγον ἐκ τῆς καρδιαίας. Ἡ μίς Ὀλεΐκα εἶναι ξανθὴ, εἶναι εὐσωμος, εἶναι ὑψηλὴ, ἔχει μὲς κατειργασμένους καὶ σύνολον εὖ εἰργασμένον· κρατεῖ ἰσχυρῶς τὰ βάρη μὲ τὰ ὁποῖα ἐγυμνάσθη πρὸ ὀλίγου καὶ ὁ ἀρσενικὸς Ἡρακλῆς, καὶ φέρει ἐπὶ τοῦ ὤμου τὸ κανόνιον μετὰ χάριτος, ὅσον εἶναι δυνατόν κανόνιον νὰ φερθῇ μετὰ χάριτος. Τὸ κανόνιον ἐκπυροκροτεῖ καὶ αὐτὴ μόλις κάμνει δύο βήματα πρὸς τὰ ἑμπρός, ἵνα δώσῃ χώραν τῇ ὀρμῇ τῆς πυρίτιδος, ἐρυθρίᾳ τὸ πρόσωπον αὐτῆς ἐκ τοῦ βάρους, ἀλλὰ στρέφεται πρὸς τὸ πλῆθος μειδιῶσα καὶ ὑποκλίνεται ζητοῦσα χειροκροτήματα. Καὶ τὴν χειροκροτοῦσι πάντες

ὅσοι δὲν ἐπίστευον ὅτι ὦμοι γυναικὸς ἐπλάσθησαν δι' ἄλλο τι ἢ διὰ φιλήματα.

Ἀλλ' ἡ τελευταία πράξις τῆς παραστάσεως ταύτης ὑπῆρξεν ἐν τῶν σπανιωτέρων θεαμάτων ἐν Ἀθήναις. Ἐντὸς τετραγώνου ὑελίνου δοχείου, πλήρους ὕδατος, ἡ νηρὴς Νιαγάρα, ἀληθῶς ἐθαυματούργησε· φέρει ἐνδυμασίαν χρώματος θαλασσίου πρασινωποῦ· καταδύεται, ἀναδύεται, διέρχεται διὰ στενῶν χώρων ἐντὸς τοῦ ὕδατος, διαγράφει ἡμικύκλια μετὰ εὐκαμψίας ἰχθύος, κοιμᾶται ὑπὸ τὸ ὕδωρ, τρώγει καὶ πίνει ὑπὸ τὸ ὕδωρ, ὡς νὰ ἦτο τὸ ὕδωρ τὸ ἀληθὲς στοιχεῖον τῆς. Αἱ κινήσεις τοῦ σώματός της ἐν τῷ ὕδατι ὑπὸ τῷ βεγγαλικόν φῶς ἀπέδιδον λαμπρὰς fascinations· καὶ ἐφανταζόμεθα πόσον αἶμα θὰ μᾶς ἔμενεν, ἂν τὸ σῶμα ἐκεῖνο καθ' ὅλας ἐκεῖνας τὰς κινήσεις ἦτο γυμνόν.

Ἀλλ' εὐτυχῶς δὲν ἦτο γυμνόν· καὶ διατηρήσαμεν τὸ αἶμα μας διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς πατρίδος.

Χεσμέδς ὁ Ἰμβριος.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Τὸ *Ἐθνικὸν Πνεῦμα* ἰσχυρίζεται ναι καὶ καλὰ ὅτι ἡ ἀπάντησις δὲν εἶναι ἀποδοχὴ, ἐν ᾧ ἡ *Ἦρα* τοῦναντίον φρονεῖ ὅτι ἡ ἀπάντησις εἶναι συντεταγμένη οὕτως, ὥστε εἰς μὲν τοὺς Βύρωναίους νὰ λέγῃ *Ναι, ἔβει ἐφέντιμ*, εἰς δὲ τοὺς Ἑλληνας, ὄχι, *ὀλμὰζ ἐφέντιμ*. Τώρα πρέπει νὰ σπουδάζωμεν καὶ τὴν τουρκικὴν διάλεκτον ἀποτραπέντος τοῦ κατὰ τῶν Τούρκων πολέμου.

Οὐδέποτε ὁ Κουμουन्दούρος ἀπεδείχθη Κουμουन्दουρικώτερος ἢ ὅσον προκειμένου περὶ τῆς γνωστῆς ἀπαντήσεως. Ὅταν γνωρίσωμεν τὸ κείμενον τῆς ἀπαντήσεως ταύτης, θὰ κρίνωμεν τὸν ἄνδρα ἀσφαλέστερον. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ὑπολανθάνουσι δύο χαρακτηρισμοί, ὧν δὲν γνωρίζομεν τίς ὁ ἐπικρατέστερος. Ἐάν ἡ ἀπάντησις τοῦ κ. Κουμουन्दούρου εἶναι τοιαύτη, ὥστε νὰ ἀπατᾷ τὴν Βύρωνα καὶ νὰ ἀναβάλλῃ τὴν ὀριστικὴν ἀπόφασιν τῆς Ἑλλάδος—τοῦτο δὲ καὶ οἱ φίλοι τοῦ ὑπουργείου ἰσχυρίζονται—τότε ὁ Κουμουन्दούρος ἐφαρμόζει τὸ γνωστὸν ἀξίωμα τῶν Ἰησοῦϊτῶν καὶ εἶναι Μεσσήνιος Λουόλας. Ἄν ὅμως ἡ ἀπάντησις τὴν μὲν Βύρωνα καὶ καθυπαχάζει περὶ τῆς υποχωρήσεως τῆς Ἑλλάδος, τὴν δὲ Ἑλλάδα αὐτὴν προσπαθεῖ νὰ ἀποκοιμίσῃ διὰ τῆς διφορομένης δῆθεν ἐννοίας τοῦ κειμένου τῆς ἀπαντήσεως, τοῦτο δὲ ἰσχυρίζονται οἱ ἀντιπολιτευόμενοι—τότε ἀτενίζοντες πρὸς τὸν Κουμουन्दούρον δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν μετὰ τοῦ Μολιέρου

Rien de plus pire n'est sorti de l'enfer.

Κατὰ τὰς κρίσεις τῶν ἐθνῶν περιστάσεις ἀναφαίνεται πρὸ πάντων ἡ ἀνάγκη δημοσιογραφίας σπουδαίας, ὑγιούς, ἀνεξαρτήτου, ὄχι ὀνητῆς. Φαντάσθητε τὸν *Τηλέγραφο* γνωμοδοτοῦντα περὶ τῆς τύχης τοῦ ἑλληνισμοῦ, ὅταν πεντήκοντα δραχμαὶ δύνανται νὰ καταστήσωσι παρ' αὐτῷ ἀσπαστὴν ταύτην τὴν γνώμην ὄχι ἐκείνην ἐκείνην, καὶ ὄχι ταύτην. Ἡ φαντάσθητε τὴν *Στοὰν*, ἐν ἀπορίᾳ ὕλης διατελοῦσαν, μὲ τὴν φιλοτιμίαν νὰ γράψῃ τι ἐκτακτὸν· ἂν μὲν προσθῇ νὰ γράψῃ καὶ τι φιλοπόλεμος τις φίλος, ἡ *Στοὰ* θὰ ἐξέλθῃ τὴν πρῶταν ἀντικουμουन्दουρικὴν τὴν ἐπιούσαν ὅμως ἡ αὐτὴ ἑλλειψὶς ὕλης θὰ ὑπάρχῃ, θὰ παρουσιασθῇ ἕτερος φίλος—